

POLITECHNIKA WROCŁAWSKA
Instytut Informatyki, Automatyki i Robotyki
Zakład Systemów Komputerowych

Grafika komputerowa i komunikacja człowiek - komputer

Kurs: INEK00012L

Sprawozdanie z ćwiczenia nr 2

TEMAT ĆWICZENIA: Podstawy OpenGL

Wykonał:	Bartosz Szymczak, nr indeksu 252734
Termin:	Poniedziałek TN 7:30-10:30
Data wykonania ćwiczenia:	18.10.2021r.
Data oddania sprawozdania:	
Ocena:	

Uwagi prowadzącego:

Spis treści

1. Cel ćwiczenia	2
2. Podstawy teoretyczne	2
3. Opis programu	3
4. Wyniki	6
5. Wnioski	8
6. Źródła	8

1. Cel ćwiczenia

Celem ćwiczenia było poznanie podstawowych możliwości biblioteki graficznej OpenGL wraz z rozszerzeniem GL Utility Toolkit. Ćwiczenie obejmowało inicjalizację i zamykanie trybu OpenGL oraz rysowanie tworów pierwotnych w przestrzeni 2D. Zwieńczeniem powyższego procesu było stworzenie Dywanu Sierpińskiego.

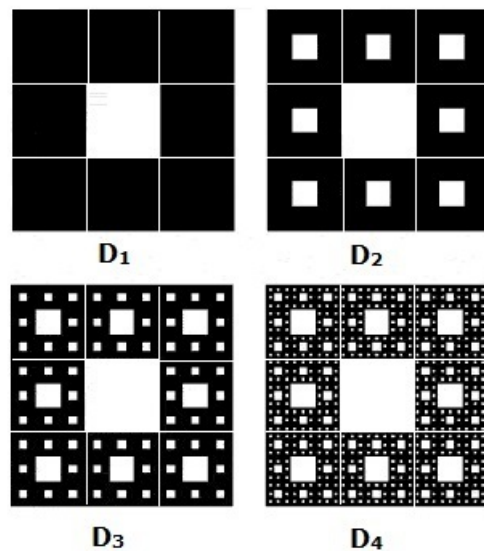
2. Podstawy teoretyczne

2.1 OpenGL oraz GLUT

OpenGL jest niezależną od platformy sprzętowej i systemowej biblioteką graficzną zoptymalizowaną pod tworzenie grafiki 3D. Składa się z 250 podstawowych wywołań, umożliwiających budowanie złożonych trójwymiarowych scen z podstawowych figur geometrycznych. Wykorzystywany jest często przez gry komputerowe i wygaszacze ekranu. Konkuruje z nim głównie DirectX. Mimo że nie jest przenośny pomiędzy środowiskami i oferuje trochę gorszą jakość grafiki, to jest od niego nieco szybszy. Do wykorzystania OpenGL w aplikacji potrzebne są zwykle również inne biblioteki. Jest tak, ponieważ OpenGL zajmuje się głównie renderem grafiki i nie zawiera funkcji związanych z tworzeniem kontekstu graficznego, obsługą środowiska okienkowego, czy obsługą zdarzeń takich jak naciśnięcie klawisza na klawiaturze lub ruch kursora myszy. Rozszerzenie GLUT wykonuje głównie operacje wejścia/wyjścia na poziomie systemu operacyjnego. Dodatkowo umożliwia m.in. zarządzanie oknami oraz monitorowanie klawiatury i myszy.

2.2 Dywan Sierpińskiego

Dywan Sierpińskiego to fraktal, stworzony przez Wacława Sierpińskiego. Polega on na stworzeniu kwadratu, podzieleniu go na 9 mniejszych kwadratów, usunięcia środkowego kwadratu i ponownego rekurencyjnego użycia tej samej metody do każdego powstałego kwadratu. Z założenia, gdy ilość wykonywania rekurencji nad danym kwadratem dąży do nieskończoności, fraktal posiada pole powierzchni równe zero.

Rysunek 1 – Pierwsze 4 rekurencje dywanu Sierpińskiego

2.3 Dywan Sierpińskiego na ekranie monitora

Mając na uwadze ograniczenia sprzętowe w postaci dyskretnej płaszczyzny, będącej monitorem stworzonym z siatki pikseli, fraktal powinien „zniknąć” przy odpowiednich założeniach. Do stworzenia kwadratu potrzebna przynajmniej 9 pikseli. Z tego powodu długość boku będzie wielokrotnością liczby 3 ($3 \times 3 = 9$). Liczba rekurencji, potrzebnej do zaprzestania rysowania dywanu na monitorze, będzie o jeden większa niż potęgą liczby, do której należy podnieść liczbę 3, w celu otrzymania długości pierwotnego kwadratu. Na przykład pierwotny kwadrat o długości 81 przestanie być widoczny z 5 rekurencją.

3. Opis programu

Do stworzenia programu wykorzystano język C++, biblioteki OpenGL i GLUT oraz środowisko Visual Studio Community 2019. Szkielet programu bazuje na przykładowych programach opisanych w instrukcji do ćwiczenia.

3.1 Biblioteki oraz zmienne globalne

```

7  #include <windows.h>
8  #include <gl/gl.h>
9  #include <gl/glut.h>
10 #include <iostream>
11
12 //Zmienne globalne odpowiedzialne za poziom rekurencji, stopień perturbacji,
13 //zawartość koloru oraz współrzędne
14 int level;
15 float pet;
16 bool col;
17 typedef float point2[2];

```

3.2 Poszczególne funkcje

```
19 //Metoda generująca losowy kolor
20 void randomColor()
21 {
22     float f, f1, f2;
23
24     f = (float)rand() / RAND_MAX;
25     f1 = (float)rand() / RAND_MAX;
26     f2 = (float)rand() / RAND_MAX;
27
28     glColor3f(f, f1, f2);
29 }
```

Funkcja `randomColor` służy do generowania losowego koloru, poprzez generowanie trzech liczb rzeczywistych z zakresu $[0;1]$ oraz przekazania ich jako argument do funkcji `glColor3f()` ustawiającej kolor.

```
31 //Funkcja rysująca kwadrat
32 void drawSquare(float x, float y, float width)
33 {
34     //Perturbacja współrzędnych kwadratu
35     float p1;
36     //Losowanie perturbacji współrzędnej z przedziału [-pet;pet]
37     p1 = -pet + (float)rand() / RAND_MAX * 2 * pet;
38
39     //obliczanie narożników kwadratów z uwzględnieniem perturbacji
40     point2 topLeft = { x - width / 2 - p1, y + width / 2 + p1 };
41     point2 topR = { x + width / 2 + p1, y + width / 2 + p1 };
42     point2 botL = { x - width / 2 - p1, y - width / 2 - p1 };
43     point2 botR = { x + width / 2 + p1, y - width / 2 - p1 };
44
45     //Rysowanie kolorowych figur
46     if (col == true)
47     {
48         glBegin(GL_POLYGON);
49         //Losowanie nowego koloru
50         randomColor();
51         glVertex2fv(topL);
52         randomColor();
53         glVertex2fv(topR);
54         randomColor();
55         glVertex2fv(botR);
56         randomColor();
57         glVertex2fv(botL);
58         glEnd();
59     }
60     //Rysowanie jednokolorowych figur
61     else
62     {
63         glBegin(GL_POLYGON);
64         glColor3f(1.0f, 1.0f, 1.0f);
65         glVertex2fv(topL);
66         glVertex2fv(topR);
67         glVertex2fv(botR);
68         glVertex2fv(botL);
69         glEnd();
70     }
71 }
```

Funkcja `drawSquare` służy do rysowania poszczególnych elementów dywanu Sierpińskiego z wykorzystaniem funkcji `randomColor`. Jej atrybuty to odpowiednio współrzędne środka kwadratu początkowego, długość boku oraz poziom rekurencji. Początkowo następuje losowanie perturbacji z podanego przez użytkownika przedziału. Dalej następuje przypisanie danych wartości do odpowiednich zmiennych wierzchołków z uwzględnieniem stworzonych perturbacji. Następnie w zależności, czy użytkownik zdecydował się na stworzenie obrazu kolorowego czy jednokolorowego, następuje narysowanie pojedynczej figury w odpowiednim miejscu.

```
72 //Funkcja tworząca dywan Sierpińskiego
73 void drawCarpet(float x, float y, int width, int level)
74 {
75     //Jeżeli jesteśmy na poziomie wyższym niż 0 należy podzielić kwadrat na kolejne mniejsze części
76     if (level > 0)
77     {
78         //Przy rekurencyjnym podziale pomijamy środkowy kwadrat ponieważ jego nie rysujemy
79         drawCarpet(x - width / 3, y + width / 3, width / 3, level - 1);
80         drawCarpet(x, y + width / 3, width / 3, level - 1);
81         drawCarpet(x + width / 3, y + width / 3, width / 3, level - 1);
82         drawCarpet(x - width / 3, y, width / 3, level - 1);
83         drawCarpet(x + width / 3, y, width / 3, level - 1);
84         drawCarpet(x - width / 3, y - width / 3, width / 3, level - 1);
85         drawCarpet(x, y - width / 3, width / 3, level - 1);
86         drawCarpet(x + width / 3, y - width / 3, width / 3, level - 1);
87     }
88
89     //Funkcja rysująca kwadrat
90     else drawSquare(x, y, width);
91 }
```

Funkcja `drawCarpet` tworzy dywan Sierpińskiego z wykorzystaniem funkcji `drawSquare`. Argumentami są odpowiednio współrzędne środka początkowego kwadratu, długość boku i poziom rekurencji. Początkowo sprawdzany jest poziom aktualnej rekurencji, w celu kontynuacji musi wynosić więcej niż 0. Jeśli warunek jest spełniony, to funkcja wykonuje się rekurencyjnie dla 8 przeskalowanych współrzędnych (poza środkowym kwadratem), o długości 3 razy mniejszej i poziomie rekurencji o jeden mniejszym. W sytuacji, gdy poziom rekurencji dojdzie do najgłębszego, następuje narysowanie figury za pomocą funkcji `drawSquare` o przekazanych parametrach.

Funkcja `drawCarpet` wywoływana jest w funkcji `RenderScene`, gdzie przekazywane są jej domyślnie: współrzędne początku osi (0,0), długość boku równą 81 oraz poziom rekurencji wprowadzoną przez użytkownika. W funkcji `main` znajduje się wywołanie funkcji `menu`, która jest odpowiedzialna za komunikację z użytkownikiem.

3.3 Działanie programu

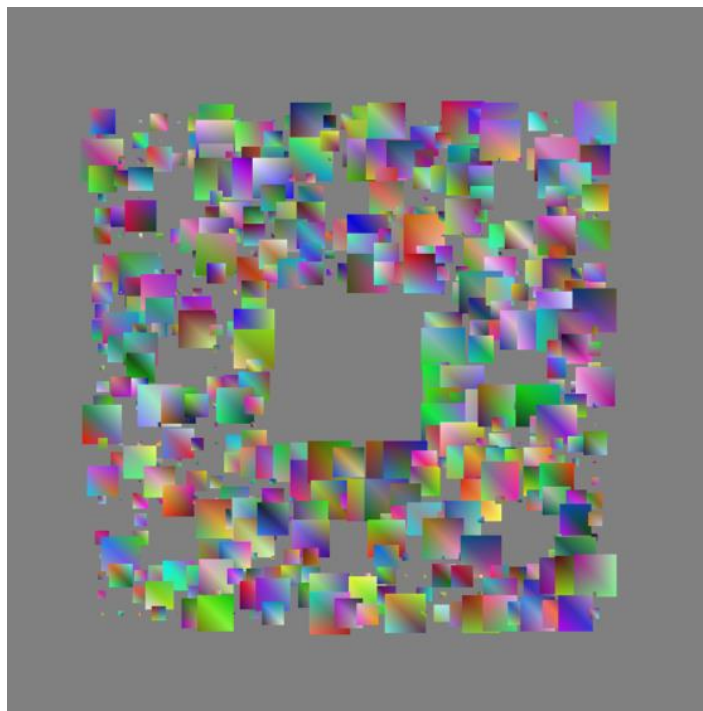
Program po uruchomieniu wyświetla w konsoli prośby o podanie wartości odpowiednich argumentów, następnie uruchamia w osobnym okienku żadaną formę dywanu Sierpińskiego.

```
Podaj poziom dywanu:
3
Podaj perturbacje:
2
Czy obraz ma być pokolorowany? ( 0 - brak koloru / 1 - kolor )
1
```

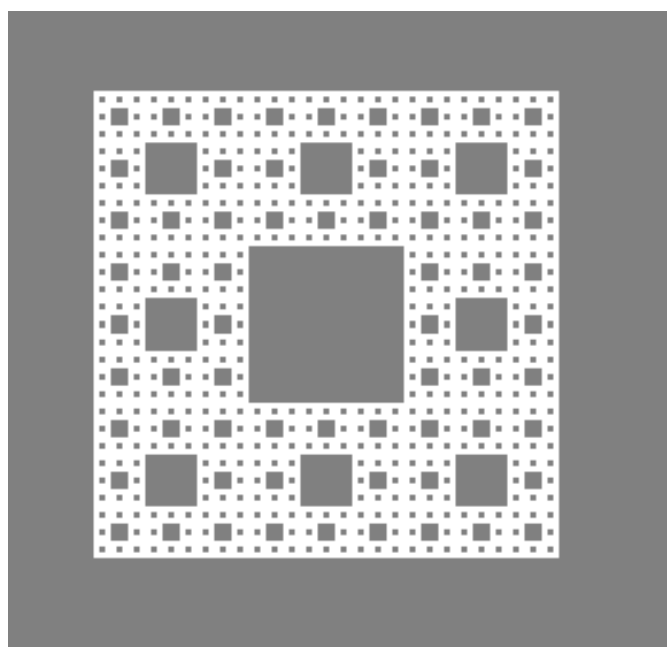
Rysunek 2 – Widok konsoli z przykładowymi wartościami

4. Wyniki

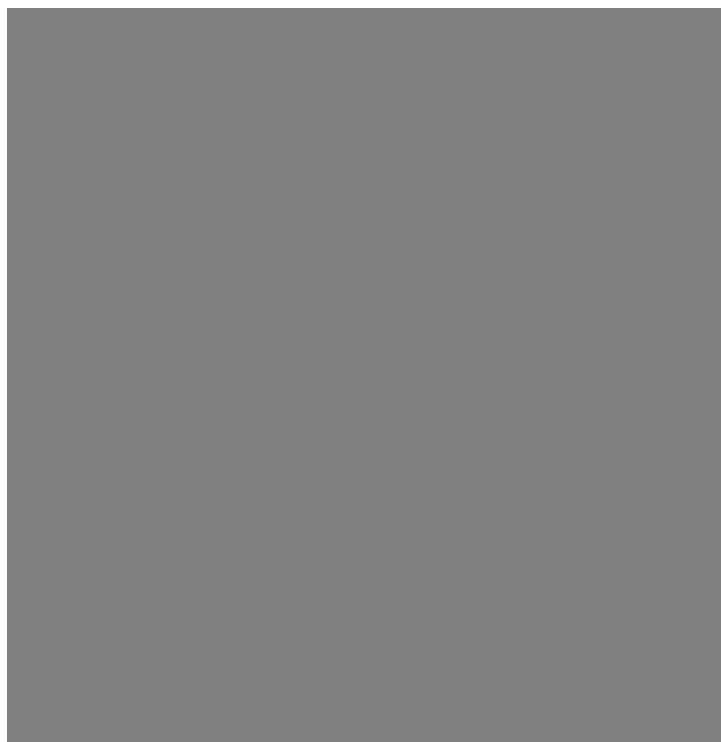
Wyniki działania programu dla poszczególnych wartości argumentów:

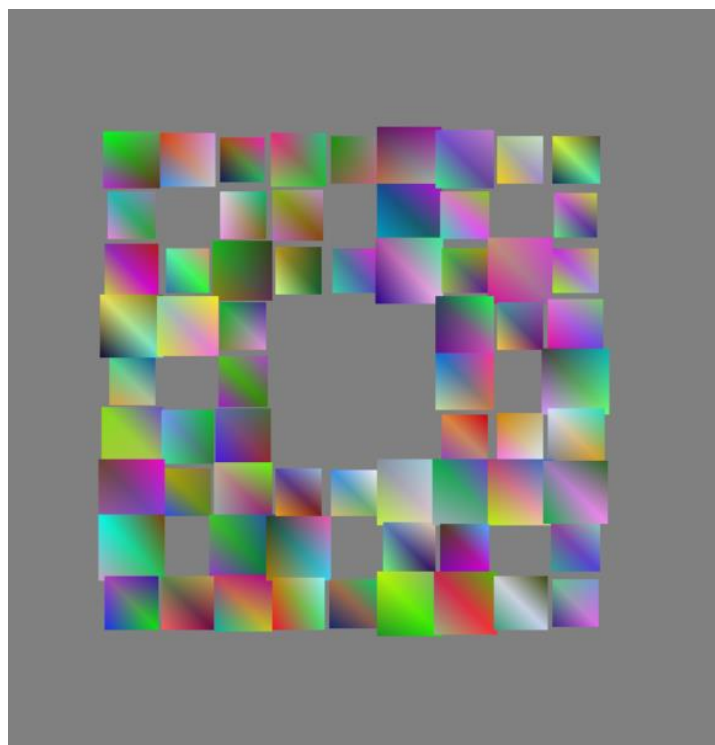
Rysunek 3 – Wynik działania programu dla poziomu rekurencji równego 3, perturbacji równej 2 oraz żądania kolorowego obrazu

Rysunek 4 – Wynik działania programu dla poziomu rekurencji równego 4, perturbacji równej 0 oraz żądania niekolorowego obrazu

Rysunek 5 – Wynik działania programu dla poziomu rekurencji równego 5, perturbacji równej 0 oraz żądania niekolorowego obrazu

Rysunek 6 – Wynik działania programu dla poziomu rekurencji równego 2, perturbacji równej 1 oraz żądania kolorowego obrazu

5. Wnioski

Po zapoznaniu się z instrukcją do ćwiczenia byłem w stanie zrozumieć jak wygląda podstawowy schemat programu rysującego proste figury na ekranie. Dzięki temu, wiedzy z zakresu podstaw programowania oraz wiedzy zdobytej na laboratorium i wykładzie z realizowanego kursu, byłem w stanie zrealizować ćwiczenie i uzyskać oczekiwane wyniki.

6. Źródła

http://www.zsk.ict.pwr.wroc.pl/zsk/dyd/intinz/gk/lab/cw_2_dz/

<https://pl.wikipedia.org/wiki/OpenGL>

https://pl.wikipedia.org/wiki/Dywan_Sierpińskiego

<https://www.matematyczny-swiat.pl/2013/05/dywan-sierpinskiego.html>